

PROIECT

PRIVIND OBIECTIVELE URMĂRITE ÎN
EXERCITAREA ATRIBUȚIILOR
SPECIFICE FUNCȚIEI DE
PREȘEDINTE AL CONSILIULUI SUPERIOR
AL MAGISTRATURII

CANDIDAT:
judecător Gheorghe Liviu ODAGIU

2025

CUPRINS

O altfel de introducere

Pledoarie despre Dreptate. De la Dreptate la Justiție.....	1
O justiție independentă-drept al cetățeanului și nu privilegiu al magistratului.....	2
Consiliul Superior al Magistraturii-garant al independenței justiției și al drepturilor cetățeanului.....	3

Direcții de acțiune, obiective specifice, măsuri și rezultate

1. Consolidarea independenței justiției. Stabilitatea statutului judecătorilor și procurorilor.....	5
2. Îmbunătățirea cadrului legislativ.....	9
3. Politica de resurse umane – o nouă abordare.....	11
4. Digitalizare accelerată a sistemului judiciar.....	16
5. Consolidarea relațiilor instituționale cu Institutul Național al Magistraturii, Inspekția Judiciară și Școala Națională de Grefieri.....	18
6. Consolidarea relațiilor internaționale.....	19
7. Îmbunătățirea comunicării și creșterea transparenței.....	20

Considerații finale

Pledoarie pentru un parcurs evolutiv	23
--	----

O altfel de introducere

Pledoarie despre Dreptate. De la Dreptate la Justiție

În succesiunea continuă a epocilor istorice, omul a încercat să evolueze spiritual și, stăpânindu-și viciile, să-și cultive virtuțile. Începând din perioada antichității cu Socrate, Platon și Aristotel, continuând în perioada de început a evului mediu cu Sfântul Ambrozie, Sfântul Augustin și Toma d' Aquino și ajungând în epoca modernă la Montesquieu și Rousseau, o serie de filozofi au încercat să evidențieze acele trăsături ale caracterului uman care îl fac pe om mai bun din punct de vedere moral. Dacă în scrierile antichității au fost exprimate trăsăturile caracterului uman cunoscute și în general acceptate astăzi sub numele de virtuți cardinale (Curajul, Prudența, Cumpătarea și Dreptatea), apariția și expansiunea teologiei au condus la nașterea conceptului de virtuți teologice, concept ce înglobează Credința, Speranța și Caritatea.

Numărul și denumirea virtuților, fie ele cardinale sau teologice, au variat continuu de la o epocă la alta. Câte sunt și care ar fi cu exactitate virtuțile este determinat până la urmă de structura sufletului fiecăruia dintre noi. Potrivit unei concepții filozofice vechi, cel mai adesea asociată cu Platon, sufletul omului are trei dimensiuni: una apetitivă, una irascibilă și una rațională. Acestora le corespund trei virtuți, la care se adaugă o a patra care le însumează: **cumpătarea** este legată de dimensiunea apetitivă a sufletului, **curajul** de cea irascibilă, iar **prudența** de cea rațională. **Dreptatea** vine să le însumeze pe toate.

Dreptatea semnifică respectarea riguroasă a drepturilor fiecăruia și totodată acordarea dreptului său fiecăruia. Începând cu Aristotel, este clasică distincția între cele trei forme de dreptate: *dreptatea comutativă* (care reglementează relațiile între persoanele private și se fundamentează pe echivalența valorică a prestațiilor și contraprestațiilor), *dreptatea distributivă* (care reglementează raporturile de autoritate dintre autoritatea socială sau o autoritate publică și o persoană, ca individualitate și în baza căreia fiecare persoană revendică din partea societății o parte din beneficiul social, respectiv ceea ce trebuie să-i revină ca membru al societății) și *dreptatea represivă* (vechea lege a talionului, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte ce se regăsește sub altă formă și în formele evolute și actuale ale justiției represive

când gravitatea pedepselor rămâne proporțională deopotrivă cu gravitatea prejudiciului dar și cu vinovăția autorului infracțiunii).

Noțiunea de dreptate folosită de filosofi este transferată în planul dreptului sub conceptul de justiție. Justiția reprezintă acea stare generală a societății care se realizează prin asigurarea pentru fiecare individ în parte și pentru toți împreună a satisfacerii drepturilor și intereselor legitime, fiind unul din mijloacele cele mai importante pentru garantarea respectului, protecției și promovării drepturilor omului.

Justiția este o virtute cardinală pentru că arată justa direcție, de vreme ce fără justiție întreaga viață socială ar rămâne blocată. Verdictul justiției poate să fie ușurare sau consolare, după cum poate fi o rană sau o discriminare. În modul său de a administra justiția, magistratul este un căutător pe drumul respectării demnității oricărei persoane asumându-și o **privire de bunătate, aproape milostivă, care să ușureze găsirea adevărului** la modul cel mai autentic.

Spre deosebire de filozofie, creștinismul consideră justiția ca fiind expresia și împlinirea unei voințe transcendente, a voinței lui Dumnezeu. Din punctul de vedere al doctrinei creștine, justiția cunoaște trei forme: *justiția divină*, care răsplătește răul cu binele, *justiția umană*, care răsplătește binele cu binele și răul cu răul și *justiția diabolică*, care răsplătește binele cu răul. În dreptul roman, justiția se fonda pe principiul moral al dreptății iar în ierarhia legilor, în vârful piramidei erau așezate legile divine, care confereau conținut legii naturii, pentru ca la baza piramidei să stea legile umane.

O justiție independentă-drept al cetățeanului și nu privilegiu al magistratului

Independența justiției este un principiu fundamental al statului de drept și este un drept al cetățeanului iar nu un privilegiu al magistratului. Tocmai în virtutea acestui drept, judecătorii și procurorii își exercită atribuțiile fără influențe din partea clasei politice, a presei sau a oricăror alte persoane, ci doar în baza legii și a probelor administrate în cauză.

Pentru ca justiția să fie făcută cu adevărat, judecătorii trebuie să fie liberi să ia decizii, chiar dacă acestea nu sunt populare sau nu sunt cele dorite de alți actori sociali. La fel, procurorii trebuie să poată investiga și decide fără presiuni, indiferent cine este implicat într-un dosar.

Doar o justiție independentă poate garanta aplicarea legii în mod egal pentru toți cetățenii, soluționarea corectă a conflictelor, exclusiv pe baza probelor și a legii, protejarea

drepturilor și libertăților fundamentale ale fiecăruia cu consecința încrederii publicului în actul de justiție.

Independența justiției este o garanție a statului de drept și o condiție esențială pentru o societate corectă. Într-o democrație autentică, independența justiției este un beneficiu pentru fiecare cetățean.

Independența nu este o prerogative personală a magistratului ci o **responsabilitate** a acestuia. Această responsabilitate face posibilă soluționarea unei cauze în mod onest, imparțial, prin analiza obiectivă a probelor, a argumentelor părților și a dispozițiilor legale. Independența justiției, ca responsabilitate a magistratului, **are scopul de a proteja drepturile cetățenilor care apelează la justiție pentru a beneficia de un act de dreptate.**

Consiliul Superior al Magistraturii-garant al independenței justiției și al drepturilor cetățeanului

În acord cu dispozițiile art. 133 alin. 1 din Constituția României, care îi conferă rolul de garant al independenței justiției, Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să-și subsumeze acțiunile și obiectivele pentru asigurarea efectivității acestui principiu constituțional fundamental. Toate atribuțiile prevăzute de lege în sarcina acestei autorități publice, fie că este vorba de cele care privesc gestionarea carierei judecătorilor și procurorilor, fie de cele referitoare la organizarea și funcționarea instanțelor judecătorești și a parchetelor de pe lângă acestea sau de alte atribuții care privesc domeniul justiției, sunt menite să contribuie direct sau indirect la asigurarea unui act de justiție independent și imparțial, în folosul cetățeanului.

De aceea, este esențială îndeplinirea corespunzătoare a tuturor atribuțiilor pe care legea le încredințează Consiliului Superior al Magistraturii, astfel încât autoritatea judecătorească să poată beneficia de toate condițiile pentru a-și realiza menirea constituțională de **înfăptuire a actului de justiție cu apărarea și garantarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanelor implicate în cauzele deduse judecării.**

Realitățile sociale și politice din societatea actuală conduc la provocări suplimentare pentru autoritatea judecătorească (cu potențial de a genera dificultăți în activitatea sistemului judiciar sau chiar de a afecta grav funcționarea acestuia) iar anul 2026 nu va duce lipsă de acestea. Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să-și îndeplinească toate atribuțiile încredințate de Constituție și de legislația infraconstituțională, iar președintele care va asigura

conducerea instituției trebuie să fie un coagulator al energiilor membrilor, un sintetizator al ideilor novatoare și un comunicator al deciziilor luate în vederea realizării obiectivului general referitor la buna funcționare a autorității judecătorești.

Atribuțiile și mijloacele de exprimare ale președintelui Consiliului Superior al Magistraturii trebuie privite din perspectiva unui management al actului de justiție european. Pentru surmontarea vulnerabilităților și corectarea deficiențelor sistemului judiciar este necesară o abordare managerială participativă, cu includerea și responsabilizarea ambelor secții, odată cu folosirea cu maximum de eficiență a resurselor umane de la nivelul autorității judecătorești cu scopul de a rămâne un argument de performanță. Responsabilizarea întregului corp judiciar și asigurarea unui climat bazat pe corectitudine, imparțialitate, respect și bună credință pot contribui, în mod real și decisiv, la îmbunătățirea activității în ansamblu, la asigurarea unui act de justiție eficient și de calitate și la îmbunătățirea imaginii justiției. Deși calitatea actului de justiție este responsabilitatea primă și substanțială a judecătorului cauzei, ea este în același timp și responsabilitatea mediată a managementului președintelui Consiliului Superior al Magistraturii concertat cu politicile manageriale dezvoltate la nivel național de Consiliul Superior al Magistraturii.

Înfăptuirea actului de justiție cu apărarea și garantarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanelor implicate în cauzele deduse judecății, ca **obiectiv general al autorității judecătorești**, precum și buna funcționare a autorității judecătorești, ca **obiectiv general al Consiliului Superior al Magistraturii**, contribuind în acest mod la modelarea unui sistem judiciar independent, imparțial, credibil și eficient, nu se pot realiza fără stabilirea unor direcții de acțiune care să conducă la atingerea fiecăruia dintre cele două obiectiv. Consolidarea independenței justiției și stabilitatea statutului judecătorilor și procurorilor, îmbunătățirea cadrului legislativ, o nouă abordare a politicii de resurse umane, digitalizare accelerată a sistemului judiciar, consolidarea relațiilor instituționale cu Institutul Național al Magistraturii, Inspekția Judiciară și Școala Națională de Grefieri, consolidarea relațiilor internaționale și îmbunătățirea comunicării și creșterea transparenței sunt cele șapte direcții de acțiune ce pot conduce la atingerea obiectivului general. Primele trei direcții de acțiune vin în întâmpinarea recurentelor probleme cu care se confruntă sistemul judiciar iar următoarele patru direcții de acțiune sunt cele menite a dezvolta sistemul judiciar. Un management axat pe îndeplinirea direcțiilor de acțiune este în măsură să asigure un **just echilibru între putere și responsabilitate** și să implementeze standarde de performanță sau să aplice, corelativ, măsuri corective.

Direcții de acțiune, obiective specifice, măsuri și rezultate

1. Consolidarea independenței justiției. Stabilitatea statutului judecătorilor și procurorilor

În privința direcției de acțiune vizând consolidarea independenței justiției și asigurarea stabilității statutului judecătorilor și procurorilor, Consiliul ar trebui să urmărească obținerea a două rezultate: *asigurarea pentru fiecare judecător și procuror a independenței efective și asigurarea pentru sistemul judiciar a unei independențe reale.*

Independența justiției constituie o valoare esențială a oricărei societăți democratice, fără de care orice discuție privind existența și funcționarea corespunzătoare a statului de drept este iluzorie. În același timp, garanția unei justiții independente este reprezentată de asigurarea unui statut corespunzător judecătorilor și procurorilor, care să le permită să răspundă așteptărilor majore pe care societatea le are de la sistemul judiciar. Altfel, obiectivul justiției de **a apăra și garanta drepturile, libertățile și interesele legitime ale cetățenilor**, îndeosebi în relațiile acestora cu autoritățile și instituțiile publice, ar deveni iluzoriu.

Asigurarea unui statut corespunzător pentru judecători și procurori înseamnă, pe de o parte, un cadru normativ consolidat care să permită magistraților să-și îndeplinească îndatoririle fără niciun fel de ingerințe în activitatea acestora, iar, pe de altă parte, implică respectarea acestui statut nu doar de către magistrații înșiși, ci și, în egală măsură, de către celelalte puteri în stat și de către societate în ansamblul său.

1.1. Pornind de la aceste repere esențiale, îmi propun ca în anul 2026 să asigur continuitatea necesară în eforturile Consiliului Superior al Magistraturii de a proteja independența justiției, în toate componentele sale.

În mod special însă, trebuie avute în vedere acele elemente ale statutului care contribuie la **asigurarea independenței financiare a magistraților**, întrucât acestea constituie de câțiva ani obiectul unor campanii intense de contestare publică inițiate și susținute de factorul politic. Sistemul judiciar este supus unor manifestări explicite de ostilitate din partea unor exponenți ai factorului politic, iar astfel de manifestări, generate în mod evident de dorința de acumulare a capitalului politic și mai puțin de necesitatea unei dezbatere reale în cadrul societății a **raportului dintre costurile și beneficiile unui sistem de justiție independent**, afectează fără îndoială încrederea publicului în judecători și procurori și în activitatea autorității judecătorești.

Din această perspectivă, anul 2025 a reprezentat apogeul atacurilor îndreptate împotriva justiției, în special în contextul reluării discuțiilor cu privire la pensiile de serviciu ale judecătorilor și procurorilor. Practic, marea majoritate a abordărilor publice pe marginea acestui subiect s-au transformat într-un nou prilej de denigrare a autorității judecătorești, inducându-se opiniei publice percepția falsă că judecătorii și procurorii ar fi una dintre cauzele dificultăților bugetare cu care se confruntă Statul Român și unii dintre privilegiții societății românești.

De aceea, și în anul 2026 Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să acționeze ferm pentru apărarea independenței financiare a judecătorilor și procurorilor, prin asigurarea unui sistem de salarizare și a pensiei de serviciu la standardele consacrate explicit de jurisprudența constantă a Curții Constituționale.

În acest sens, în primul rând, **orice demers normativ referitor la sistemul de salarizare sau al pensiei de serviciu trebuie să pornească de la un dialog onest cu reprezentanții Consiliului Superior al Magistraturii.** Fără implicarea reprezentanților autorității judecătorești, orice construcție normativă care ar viza aceste aspecte ar fi lipsită de legitimitate și ar reprezenta un afront major la adresa principiului cooperării loiale între autoritățile publice, care impune ca autoritatea judecătorească să fie consultată în mod real cu privire la toate demersurile puterii legislative și ale puterii executive, care privesc justiția.

Prin urmare, în contextul intenției declarate a puterii executive de a elabora un nou act normativ privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, este de analizat dacă un obiectiv esențial al Consiliului pentru anul 2026 nu ar trebui să fie reprezentat de continuarea demersurilor pentru adoptarea unei legi de salarizare separate pentru personalul din sistemul justiției, în acord cu dispozițiile art. 205 alin. 2 din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor. Pentru ca independența judecătorilor și procurorilor să fie una reală și nu una doar teoretică, rămasă înscrisă doar într-o lege, la nivel de principiu, pe care constant reprezentanții uneia sau alteia dintre puteri o critică și la care se raportează prin afirmații lipsite de echilibru, noul act normativ ar trebui să stabilească un nivel de salarizare pentru judecători și procurori corespunzător importanței, responsabilității, riscurilor și interdicțiilor pe care le implică exercitarea acestor funcții.

De asemenea, în măsura în care dezbaterile referitoare la pensiile de serviciu ale judecătorilor și procurorilor ar continua și în anul 2026, este de la sine înțeleasă necesitatea implicării efective a reprezentanților Consiliului în orice discuții care ar viza reglementarea acestui domeniu, astfel încât să fie reafirmate exigențele pe care le impune, din această

perspectivă, principiul independenței justiției și să fie asigurată stabilitatea și predictibilitatea statutului magistraților.

1.2. Campania publică îndreptată împotriva magistraților a generat, așa cum era de așteptat, și consecințe colaterale de o gravitate greu de imaginat și imposibil de acceptat într-un stat de drept. Pe rețelele sociale au fost postate și distribuite luări de poziție de o agresivitate fără precedent la adresa magistraților, care au vizat chiar și instigări directe la săvârșirea unor infracțiuni grave sau a altor fapte antisociale împotriva acestora sau a membrilor familiilor lor. Mai mult, manifestări similare au avut loc și în incinta instanțelor, chiar în sălile de judecată, conducând inclusiv la emiterea unor ordine de protecție care să prevină materializarea unor fapte antisociale grave.

Această stare de lucruri **obligă Consiliul Superior al Magistraturii să intensifice demersurile de comunicare publică** referitoare la activitatea sistemului judiciar. Opinia publică trebuie să cunoască responsabilitatea, eforturile profesionale deosebite pe care le fac magistrații, complexitatea și dificultatea muncii acestora, astfel încât judecătorii și procurorii să primească din partea societății respectul pe care îl merită. În egală măsură, este necesară și mediatizarea numeroaselor inițiative constructive pe care le are Consiliul pentru eficientizarea activității judiciare, în folosul cetățenilor.

În consecință, îmi propun ca în anul 2026 să consolidăm această componentă proactivă în comunicarea publică realizată de Consiliu, întrucât într-o societate bine informată mesajele populiste care denigrează judecătorii și procurorii nu vor mai fi la fel de ușor receptate și acceptate de către public. Este necesară, afirm cu convingere, translația de la comunicarea reactivă la comunicarea proactivă.

În același timp, activitatea Consiliului în domeniul comunicării publice trebuie să vizeze și reclădirea încrederii publicului în autoritatea judecătorească, încredere care pare să se fi prăbușit în contextul, pe de o parte, a campaniei îndreptate împotriva magistraților și, pe de altă parte, a lipsei unei comunicări proactive.

Așa cum Curtea Constituțională a statuat constant în jurisprudența sa, recunoașterea unui nivel corespunzător de salarizare și a pensiei de serviciu pentru magistrați nu reprezintă un privilegiu, ci este justificată în mod obiectiv de importanța rolului judecătorilor și procurorilor în apărarea statului de drept și de specificul activității acestora, care le impune cele mai stricte obligații și interdicții, precum și responsabilități și riscuri sporite care nu se regăsesc la alte categorii profesionale, constituind așadar o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigoarea statutului acestora. Tocmai de aceea, instanța de contencios constituțional afirmă explicit și constant că independența justiției, ca garanție constituțională, include

securitatea financiară a magistraților, care presupune și asigurarea unor garanții sociale, precum pensia de serviciu.

Toate aceste elemente trebuie să se regăsească în comunicarea publică realizată de Consiliu, astfel încât să fie percepute ca atare de către mass-media și de către cetățeni și să contribuie la înțelegerea corectă a specificului și complexității muncii judecătorilor și procurorilor și a exigențelor pe care le implică independența justiției, în general și, în mod particular, componenta financiară a acesteia.

1.3. Componenta financiară a independenței justiției implică și asigurarea, la un nivel corespunzător, a resurselor materiale pentru ca instanțele și parchetele să-și poată îndeplini rolul constituțional la standardele de calitate și eficiență pe care societatea le pretinde.

În prezent, în interiorul sistemului judiciar este notorie precaritatea multora dintre sediile instanțelor. Starea neconformă a sediiilor afectează nu doar activitatea instanței dar și imaginea justiției prin percepția deformată a justițiabililor sau a celorlalte profesii juridice care se întreabă cum poate gestiona cauzele complexe un corp profesional care nu poate soluționa o problemă atât de simplă precum pare a fi cea a creării unor condiții decente în spațiul de lucru. Constatarea nu se poate opri în acest punct ci ea trebuie să continue cu afirmarea lipsei de spațiu necesar pentru desfășurarea activității, a uzurii morale a echipamentelor I.T. sau a penuriei de materiale necesare desfășurării activității în condiții optime.

Consiliul Superior al Magistraturii va întreprinde și în anul 2026 toate demersurile necesare în vederea asigurării resurselor materiale, vizând atât exercitarea atribuțiilor obișnuite în materia avizării proiectelor de buget ale instanțelor și parchetelor, cât și, ori de câte ori este necesar, alte acțiuni concrete pentru suplimentarea fondurilor bugetare când acestea sunt necesare pentru desfășurarea corespunzătoare a activităților judiciare și administrative ale instanțelor și parchetelor.

În acest sens, am în vedere atât sesizarea promptă a autorităților competente să dispună cu privire la asigurarea fondurilor bugetare, cât și continuarea dialogului instituțional onest pe care Consiliul îl promovează constant, astfel încât nevoile sistemului judiciar să fie corect înțelese de către factorii decidenți, iar măsurile necesare să fie adoptate cu celeritate.

Am susținut încă de la momentul candidaturii pentru calitatea de membru în Consiliul Superior al Magistraturii că ar trebui inițiat *un dialog aplicat* cu Ministerul Justiției care să analizeze stadiul implementării proiectelor aflate în derulare prin care se urmărește consolidarea infrastructurii fizice a instanțelor și parchetelor și identificarea soluțiilor legale și economice pentru remedierea deficiențelor și potențarea funcționalității la nivel maxim a sediiilor. Dar dincolo de inventarierea și identificarea disfuncționalităților și a costurilor,

Consiliul ar trebui să militeze pentru *elaborarea unei „Strategii de consolidare a infrastructurii instanțelor”*, pe o perioadă asumată de comun acord, în scopul stabilirii priorităților și acoperirii necesităților pe termen mediu și lung.

O astfel de strategie nu ar trebui să se limiteze exclusiv la repararea sau edificarea de sedii ci, pe termen mediu și lung, ar trebui să asigure dezvoltarea sistemului de management electronic al documentelor la nivelul instanțelor (*arhivarea electronică a dosarelor*, cu consecința reducerii în timp și, eventual, chiar a eliminării dosarelor pe hârtie).

2. Îmbunătățirea cadrului legislativ

În privința direcției de acțiune vizând îmbunătățirea cadrului legislativ, Consiliul ar trebui să urmărească ca rezultat *creșterea eficienței și calității actului de justiție prin deplasarea accentului de la cantitate la calitate*, printr-o serie de măsuri concrete.

2.1. Consiliul Superior al Magistraturii are la dispoziție instrumentele reglementate de Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii referitoare la *avizarea proiectelor de acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești și la sesizarea ministrului justiției cu privire la necesitatea inițierii sau modificării unor acte normative în domeniul justiției.*

Consiliul își va exercita și în anul 2026 aceste prerogative, urmărind respectarea dispozițiilor constituționale și legale care guvernează activitatea autorității judecătorești, astfel încât instanțele, parchetele și celelalte instituții din sistemul judiciar să beneficieze de un cadru normativ optim, clar și predictibil.

La nivelul legislației secundare, în condițiile în care cele mai multe dintre actele normative prevăzute de noile legi ale justiției au fost adoptate de către Consiliu, demersurile în această direcție vor viza, în principal, monitorizarea procedurilor în care sunt aplicate aceste reglementări, astfel încât să poată fi identificate în timp util aspectele care necesită reevaluarea soluțiilor normative actuale și să fie realizate, în limitele permise de legislația primară, eventualele modificări sau completări.

2.2. În mod particular, îmi propun ca în anul 2026 să fie finalizat demersul inițiat la nivelul Consiliului, vizând *identificarea unor soluții pentru degrevarea activității instanțelor.* Grupul de lucru constituit în acest sens la nivelul Consiliului a realizat consultarea instanțelor judecătorești și a organismelor celorlalte profesii juridice (U.N.B.R., U.N.N.P.R., U.N.E.J., U.N.P.I.R.) cu privire la propunerile de reglementare care ar putea fi formulate pentru atingerea scopului asumat, incluzând aspecte precum excluderea anumitor tipuri de cauze din

competența instanțelor judecătorești, stabilirea unor proceduri simplificate pentru anumite tipuri de cauze, consolidarea și promovarea procedurilor alternative de soluționare a litigiilor.

Propunerile formulate au fost centralizate și urmează să fie analizate, astfel încât să poată fi identificate soluțiile adecvate pentru realizarea scopului propus. Interesul manifestat de instanțe și de celelalte entități consultate, care au formulat numeroase propuneri, constituie o premisă în sine pentru reușita acestui demers, iar soluțiile care vor fi decelate în urma analizei la nivelul Consiliului vor constitui obiectul unor sesizări care vor fi transmise atât Ministerului Justiției cât și celorlalte autorități competente care pot contribui la promovarea și adoptarea acestora. Implicarea Consiliului va continua și după transmiterea acestor sesizări, astfel încât să fie asigurată participarea reprezentanților Consiliului la orice demers în această direcție.

2.3. În același timp, în anul 2026 urmează să fie finalizat un alt demers important inițiat de Consiliul Superior al Magistraturii în anul 2025, care vizează **eficientizarea activității judecătorilor de supraveghere a privării de libertate.**

Obiectivele acestui demers privesc unificarea practicilor administrative și jurisdicționale ale judecătorilor de supraveghere a privării de libertate dar și formularea unor propuneri de modificare și completare a legislației incidente.

Grupul de lucru constituit la nivelul Consiliului a inițiat un amplu demers de consultare instituțională, care a implicat judecătorii de supraveghere a privării de libertate, Administrația Națională a Penitenciarelor, Ministerul Justiției, Ministerul Afacerilor Interne, precum și Agentul guvernamental pentru Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Informațiile și opiniile comunicate au fost centralizate de compartimentul de specialitate și urmează a fi analizate de către grupul de lucru. Ulterior, aspectele reținute de grupul de lucru vor fi discutate în cadrul comisiei de specialitate a Consiliului și vor fi adoptate soluțiile corespunzătoare.

2.4. De asemenea, în condițiile în care este necesară **adoptarea unui nou act normativ pentru reglementarea statutului personalului auxiliar de specialitate al instanțelor și parchetelor, după constatarea neconstituționalității Legii nr. 11/2024, Consiliul Superior al Magistraturii își va asuma o participare activă la procesul de adoptare a noii reglementări, astfel încât să fie asigurate atât un statut corespunzător acestei categorii de personal cât și desfășurarea în cele mai bune condiții a activității instanțelor și parchetelor.**

2.5. Alături de aceste obiective punctuale, Consiliul Superior al Magistraturii va continua linia bunelor practici instituționale concretizate în implicarea efectivă în analiza proiectelor sau propunerilor legislative, la solicitarea autorităților inițiatoare.

Până în prezent, punctele de vedere exprimate de Consiliu, documentate și argumentate riguros, au constituit repere importante în procedurile parlamentare, contribuind fie la

îmbunătățirea unora dintre inițiativele legislative, fie la respingerea multor altele a căror adoptare ar fi creat reale dificultăți de aplicare în activitatea judiciară.

3. Politica de resurse umane – o nouă abordare

În privința direcției de acțiune privind o nouă abordare a politicii de resurse umane la nivelul sistemului judiciar, Consiliul Superior al Magistraturii ar trebui să urmărească obținerea a trei rezultate: *creșterea gradului de ocupare a posturilor vacante, gestionarea eficientă a volumului de activitate prin normarea activității și echilibrarea volumului de muncă dintre instanțele aglomerate și instanțele mai puțin aglomerate* precum și *compensarea numărului insuficient de judecători și procurori prin consolidarea categoriei profesionale suport a asistentului de judecător sau procuror*.

Privind componenta umană ca fiind resursa principală, vitală, cheie a oricărei organizații iar judecătorul și procurorul ca fiind resursa umană esențială a sistemului judiciar, politica resurselor umane trebuie să constituie *preocuparea strategică majoră* a Consiliului Superior al Magistraturii. Judecătorul și procurorul, ca sursă de creativitate și energie, sunt singura resursă care, folosindu-se de resursele puse la dispoziție de sistem, contribuie activ la creșterea eficienței justiției.

În ultimii ani, în mod constant, sistemul judiciar, în ansamblul său, a reclamat lipsa suficientă de personal. Fără a nega faptul că un număr suficient de magistrați și grefieri ar reprezenta, alături de alte coordonate, o condiție esențială pentru asigurarea unui act de justiție eficient și de calitate, consider că dimensionarea schemei de personal la nivelul întregului sistem judiciar, diferit pe niveluri de jurisdicție, ar trebui să conducă la atingerea unui raport optim magistrați/personal auxiliar de specialitate. Atingerea unui asemenea raport ar conduce automat la crearea unor echipe stabile cu influență directă și imediată asupra calității actului de justiție.

În pofida demersurilor susținute ale Consiliului Superior al Magistraturii pentru îmbunătățirea situației resurselor umane (și mă refer aici atât la posturile de magistrați cât și de personal auxiliar de specialitate), în sistemul judiciar continuă să existe un număr important de posturi vacante. Astfel, la instanțele judecătorești erau vacante la data 17.11.2025 un total de 779 posturi de judecător și un total de 757 posturi de procuror.

Incertitudinile pe care le generează încercările repetate ale factorului politic de a modifica regimul pensiilor de serviciu ale judecătorilor și procurorilor creează, fără îndoială, riscul amplificării dificultăților cu care sistemul judiciar se confruntă în acest domeniu. Pe de

o parte, după un model deja experimentat în anii anteriori, aceste incertitudini au potențialul real de a-i determina pe magistrații care îndeplinesc condițiile de pensionare să părăsească sistemul judiciar. Pe de altă parte, va fi afectată atractivitatea profesiilor de judecător și procuror, fapt care va genera dificultăți suplimentare de ocupare a posturilor vacante.

În același timp, această stare de lucruri face extrem de dificilă sarcina Consiliului Superior al Magistraturii care, în pofida dificultăților de ordin legislativ sau de altă natură, reușește de câțiva ani buni să gestioneze o situație care părea aproape imposibil de rezolvat în contextul ieșirilor masive din sistem înregistrate în perioada anilor 2022 – 2023.

Cu toate acestea, Consiliul este deseori limitat la o conduită reactivă, care poate urmări doar remedierea deficiențelor întâmpinate la un moment dat, fără însă a avea posibilitatea unei abordări strategice bazate pe criterii științifice, în privința resurselor umane din sistemul judiciar, întrucât elementele perturbatoare generate de acțiunile intempestive din zona factorului politic se succed într-o manieră care nu poate fi anticipată.

3.1. Pe aceste premise, caracterizate de subdimensionarea resursei umane și de volumul imens de activitate, este necesară și în anul 2026 susținerea demersurilor de ocupare a posturilor vacante, precum și a celor vizând suplimentarea schemelor de personal, inclusiv din perspectiva redistribuirii unor posturi, prin reducerea numărului acestora la anumite instanțe și suplimentarea schemelor de personal la alte instanțe. De altfel, echilibrarea schemelor de personal ale instanțelor și ocuparea posturilor vacante reprezintă unul dintre obiectivele specifice ale Strategiei de dezvoltare a sistemului judiciar și a justiției ca serviciu public 2025-2029, adoptată prin Hotărârea Guvernului României nr. 390/2025.

În planul echilibrării schemelor de personal ale instanțelor judecătorești, pornind de la stabilirea volumului optim pentru judecători, se va avea în vedere redimensionarea schemelor de personal la nivel național în raport de volumul și complexitatea cauzelor, care se va efectua în două etape: între instanțele judecătorești, în funcție de încărcătura optimă și ulterior, prin suplimentarea schemelor instanțelor.

În concret, după stabilirea volumului optim de muncă pentru judecători, într-o primă etapă, se va urmări o echilibrare a schemelor de personal la nivelul instanțelor judecătorești, prin suplimentarea schemelor la instanțele care înregistrează un volum mai mare față de cel stabilit ca volum optim și diminuarea în mod corespunzător a schemelor la instanțele care înregistrează un volum inferior celui stabilit ca volum optim.

În următoarea etapă, vor fi identificate instanțele care, chiar și după măsurile concrete de reechilibrare, continuă să înregistreze un volum mai ridicat decât cel stabilit ca volum optim, urmând să se facă demersurile necesare pentru majorarea schemelor de personal, astfel încât la

nivelul tuturor instanțelor, indiferent de gradul de jurisdicție să se asigure volumul optim de activitate.

Realizarea acestui deziderat mai vechi al Consiliului va avea efecte benefice atât din perspectiva calității actului de justiție, cât și din cea a creșterii eficienței activității judiciare.

Sub primul aspect, asigurarea unui volum optim de activitate va contribui la alocarea unui timp adecvat de către judecători atât pentru fiecare cauză în parte, cât și pentru pregătirea profesională, la reducerea riscurilor de producere a erorilor judiciare și la evitarea riscurilor legate de afectarea randamentului profesional al judecătorului. Sub cel de-al doilea aspect, vor fi asigurate premisele pentru creșterea eficienței activității în instanțe prin soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și prin reducerea duratei procedurilor judiciare în general.

3.2. Așa cum rezultă din cele ce preced, adoptarea cu celeritate a unor măsuri care să contribuie la stabilirea volumului optim de activitate va avea un rol determinant în demersurile referitoare la îmbunătățirea situației resurselor umane în sistemul judiciar.

Am susținut încă de la momentul candidaturii mele pentru un mandat de membru în Consiliul Superior al Magistraturii că problematica insuficienței resurselor umane trebuie privită în strânsă legătură cu volumul de activitate al instanțelor, în continuă creștere de la an la an, atât din punct de vedere al numărului de cauze cât, mai ales, din punct de vedere al complexității acestora. Judecătorii sunt confrunțați cu un număr mare de cauze și instanțele beneficiază de resurse umane limitate. Elaborarea unui program articulat care să îmbine necesitatea soluționării cauzelor într-un termen rezonabil (componentă esențială a dreptului la un proces echitabil) cu reducerea la o cifră realistă a numărului de cauze soluționate anual de un judecător, a devenit o necesitate a sistemului judiciar. Volumul mare de activitate este de mulți ani o problemă recurentă a sistemului judiciar care are un impact negativ nu doar asupra calității actului de justiție (prin impactul negativ asupra performanțelor profesionale ale judecătorului) ci și asupra accesibilității sistemului judiciar pentru cetățeni.

Normarea volumului de activitate și echilibrarea volumului de muncă dintre instanțele aglomerate și instanțele mai puțin aglomerate prin înlăturarea discrepanțelor, urmărind ca rezultate scăderea presiunii resimțite de judecător ca urmare a volumului uriaș de activitate și creșterea calității actului de justiție, Consiliul o poate realiza prin mai multe mecanisme.

Consiliul Superior al Magistraturii a stabilit deja măsuri concrete în această direcție, în contextul necesității reluării etapizate a activității instanțelor judecătorești după ce aceasta a fost suspendată în perioada 27 august – 20 octombrie 2025, perioadă în care stocul de dosare la nivel național a crescut cu aproximativ 277.000 de cauze. Scopul principal al acestor măsuri

a fost restabilirea echilibrului între volumul cauzelor aflate pe rol și capacitatea efectivă de soluționare a completurilor de judecată, evitând blocajele instituționale și asigurând desfășurarea coerentă a ședințelor.

Aceste măsuri au fost comunicate instanțelor judecătorești prin circulara nr. 2/15688/2025 din data de 27 octombrie 2025, prin care s-a prevăzut ca planificarea cauzelor pe completuri să se facă prin raportare la media încărcăturii de dinainte de 1 august 2025, determinată pe intervale de referință (de exemplu, 60 de zile). Această valoare a constituit plafonul maxim de dosare ce puteau fi repartizate fiecărui complet într-un interval similar, dosarele urmând a fi selectate prioritar în funcție de vechimea înregistrării. În situațiile în care plafonul a fost depășit, instanțele au putut reprograma cauzele pentru termene ulterioare sau au dispus preschimbarea termenului, în funcție de particularitățile procedurii.

Pentru sprijinirea implementării acestor măsuri, Serviciul informatică și statistică judiciară din cadrul Consiliului a pus la dispoziția instanțelor un instrument de analiză comparativă a stocurilor, care a permis vizualizarea diferențelor dintre situația actuală și perioada de referință, facilitând astfel reorganizarea ședințelor și distribuirea echilibrată a dosarelor.

Această măsură nu reprezintă o normare propriu-zisă, ci doar o reluare etapizată a activității, rămânând necesar **să se stabilească un cadru eficient de normare.**

Având în vedere creșterea constantă a volumului de cauze nou înregistrate, fenomen care riscă să conducă la imposibilitatea menținerii unei rate de soluționare sustenabile, **Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să identifice măsuri realiste pentru stabilirea numărului de dosare ce pot fi înregistrate și procesate de sistemul judiciar într-o anumită perioadă**, care să țină seama de capacitatea reală de procesare a instanțelor, determinată obiectiv în funcție de resursele existente, astfel încât activitatea instanțelor, raportată la încărcătura pe judecător, să se situeze în media statelor europene, iar calitatea actului de justiție să se mențină la standarde ridicate.

În acest sens, se poate introduce un mecanism obiectiv și predictibil de gestionare a înregistrării zilnice a dosarelor în instanțe, bazat pe capacitatea efectivă de lucru a acestora. Sistemul propus aliniază activitatea instanțelor la **norme validate european**, având ca reper media europeană dosare/judecător/an, luând în calcul atât populația fiecărui stat, cât și numărul de cauze înregistrate. Un astfel de sistem ar adapta automat capacitatea zilnică de înregistrare și soluționare a cauzelor în funcție de numărul judecătorilor în funcție și de volumul real al cauzelor din ultimele 12 luni. Astfel, fiecare instanță își va putea gestiona dosarele în mod

sustenabil, evitând supraîncărcarea și asigurând condițiile minime pentru o judecată echitabilă și într-un termen rezonabil.

Prin acest mecanism, justiția română capătă un instrument transparent de autoreglare instituțională. Limitarea nu înseamnă refuzul primirii cauzelor, ci temporizarea acestora până la restabilirea capacității de procesare, ceea ce face vizibilă pentru toate puterile statului limita funcțională a sistemului. Se elimină astfel percepția că instanțele pot prelucra un volum nelimitat de dosare, transferând responsabilitatea pentru blocaje către decidenții politici care trebuie să ajusteze schemele de personal și legislația generatoare de litigii.

Pe termen lung, implementarea acestui sistem va permite o planificare realistă a resurselor umane și bugetare, va crește calitatea actului de justiție și va aduce România mai aproape de standardele europene privind eficiența și sustenabilitatea sistemului judiciar. Proiectul devine, astfel, un pas strategic către o justiție funcțională, echilibrată și orientată spre calitate, nu doar spre volum.

Un alt mecanism obiectiv care să țină seama de capacitatea reală de procesare a instanțelor îl reprezintă propunerea formulată în cuprinsul proiectului de candidatură pentru calitatea de membru, propunere care trebuie adresată inițiatorul legislativ de a identifica mecanisme de **degrevare a instanțelor supraaglomerate** în anumite perioade de timp (transferul dosarelor de la o instanță aglomerată la o instanță mai puțin aglomerată, pe același palier de jurisdicție). Volumul de muncă al instanțelor va crește sau va scădea în timp, acest lucru putând fi influențat de diferiți factori. Dacă transferul judecătorilor de la o instanță la alta nu se poate realiza relativ ușor, transferul cauzelor între instanțe, cel puțin temporar, poate fi o soluție flexibilă și dezirabilă care, aplicată cu echilibru, poate răspunde atât problemelor practice privind accesul la justiție cât și problemelor legate de fluctuația volumului de muncă

3.3. De asemenea, se impune **inițierea unui demers legislativ** pentru a se asigura posibilitatea ca în anul 2026 să fie organizate concursurile de admitere în magistratură pentru ocuparea posturilor vacante de judecător și procuror, precum și concursurile pentru ocuparea posturilor vacante de grefier. Aceste concursuri nu s-au putut organiza în anul 2025, iar o interdicție similară este prevăzută și pentru anul 2026 prin Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare.

3.4. În paralel, este necesară o **abordare riguroasă care să conducă la o valorificare optimă a instrumentelor pe care Consiliul le poate folosi**, astfel încât să fie atenuate dificultățile cu care se confruntă sistemul judiciar în domeniul resurselor umane.

În acest sens, trebuie organizate concursuri de promovare în funcții de execuție, pentru a veni în sprijinul palierelor superioare ale sistemului judiciar, dar și sesiuni de transfer astfel

încât să se asigure un echilibru în repartizarea judecătorilor și procurorilor, cu luarea în considerare a volumului de activitate al instanțelor și parchetelor.

În același timp, deficitul de judecători și procurori de la judecătorii și, respectiv, parchetele de pe lângă judecătorii, va fi atenuat în cursul anului 2026 prin repartizarea auditorilor de justiție care vor promova examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii.

Suplimentarea resursei umane poate fi realizată și prin procedura de reîncadrare în funcția de judecător sau procuror, care se poate dovedi utilă în condițiile în care poate conduce la ocuparea unor posturi atât la baza dar și la nivelul eșaloanelor superioare ale sistemului judiciar.

3.5. Urmând modelul altor state europene și ținând seama de Avizul nr. 22/2019 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, o soluție extrem de fiabilă pentru scăderea presiunii pe magistrații insuficienți din sistem, o reprezintă potențarea în cadrul sistemului judiciar a noii categorii profesionale, suport pentru judecător și, în viitor, pentru procuror: **asistentul judecătorului** (categorie profesională consacrată legislativ prin Legea nr. 393/2023 privind statutul asistentului judecătorului)

Testată inițial cu succes în cadrul proiectului POCA, derulat sub auspiciile anteriorului Consiliu Superior al Magistraturii, "*Optimizarea managementului la nivelul sistemului judiciar - Componenta de instanțe judecătorești*", instituția asistentului judecătorului a primit consacrare legislativă în chiar primul an de mandat al prezentului Consiliu. Asistentul de judecător se alătură echipei formate din judecător și grefierul de ședință, cu scopul de a sprijini activitatea acestora prin preluarea unor sarcini de documentare, studiu de jurisprudență internă și internațională, sinteză și redactare, contribuind astfel la diminuarea impactului volumului de activitate asupra numărului redus de judecători. Operaționalizarea noii categorii de personal în sistemul judiciar (prin majorarea schemelor cu noi posturi de asistenți ai judecătorului) care să preia, efectiv și în mod real, parte din sarcinile judecătorului, inutil consumatoare de timp, ar fi în măsură să scadă foarte mult presiunea resimțită de judecător.

4. Digitalizare accelerată a sistemului judiciar

Dintr-un început trebuie afirmată cu fermitate o realitate obiectivă: sistemul judiciar și-a informatizat activitatea, fie **cu sprijinul resursei umane proprii**, fie prin implementarea unor produse puse la dispoziție de instanțele în cadrul cărora au fost dezvoltate. Consider că accelerarea procesului de informatizare a instanțelor și parchetelor este un mijloc care poate

contribui la îmbunătățirea accesului la justiție, managementul cauzelor și evoluția sistemului judiciar dar acest proces trebuie să fie adaptat nevoilor concrete ale judecătorilor și procurorilor și trebuie să se realizeze cu implicarea acestora în toate deciziile privind implementarea și dezvoltarea aplicațiilor în cadrul sistemului judiciar.

În privința direcției de acțiune privind informatizarea accelerată a instanțelor, Consiliul trebuie să urmărească obținerea a două rezultate: *consolidarea independenței magistratului și o mai mare autonomie în îndeplinirea sarcinilor de serviciu.*

4.1. În cadrul Consiliului Superior al Magistraturii se află în curs de implementare la nivel național **un sistem de inteligență artificială** destinat să realizeze rezumatul susținerilor părților în cadrul procedurilor judiciare (*text.rejust.ro*). Aceste susțineri constituie partea introductivă a unei hotărâri judecătorești, fiind esențiale pentru prezentarea cadrului factual și juridic în care se încadrează litigiul, înainte de expunerea raționamentului judecătorului avut în vedere la deliberare și pronunțare. Proiectul urmărește să automatizeze procesul de sintetizare a pozițiilor părților – cererile, apărările, excepțiile și concluziile – într-o formă clară și concisă, respectând cerințele formale ale redactării hotărârilor. Un astfel de instrument are potențialul de a reduce semnificativ volumul de muncă administrativă a judecătorilor și a personalului auxiliar, permițându-le judecătorilor să se concentreze mai mult asupra aspectelor esențiale ale deliberării și redactării raționamentului juridic propriu-zis. Au fost redactate susținerile din aproximativ 170 000 de cereri adresate instanțelor și noul model de inteligență artificială a fost folosit în aproximativ 12 000 de cereri.

Pentru anul 2026, îmi propun extinderea la nivel național a proiectului *text.rejust.ro*. Extinderea va viza, pe lângă materia civilă, și materia penală, prin dezvoltarea unor funcționalități dedicate generării de rezumate ale rechizitoriului și ale celorlalte cereri adresate instanței, precum și ale hotărârilor pronunțate în primă instanță, astfel încât decizia de apel să includă, într-o formă sintetică, dispozițiile și considerentele primei instanțe.

4.2. Totodată, având în vedere prognozată implementare la nivel național a **aplicației ECRIS V** în cursul anului 2026, este necesară o monitorizare atentă a procesului de asimilare a noii aplicații de către judecători și grefieri, prin identificarea dificultăților întâmpinate și formularea de propuneri de îmbunătățire menite să asigure o tranziție cât mai fluentă de la sistemul actual ECRIS IV la noua platformă.

5. Consolidarea relațiilor instituționale cu Inspecția Judiciară, Institutul Național al Magistraturii și Școala Națională de Grefieri

În privința obiectivului privind consolidarea relațiilor instituționale, Consiliul ar trebui să urmărească obținerea a mai multor rezultate: *întărirea independenței judecătorilor prin exercitarea acțiunilor disciplinare conform scopului existenței instituției, îmbunătățirea imaginii justiției prin responsabilizarea inspectorilor judiciari, pregătirea unor noi generații de magistrați în spiritul valorilor și principiilor statului de drept, pregătirea inițială și continuă a personalului auxiliar de specialitate în scopul înțelegerii rolului esențial în cadrul sistemului judiciar.*

Unul dintre reperele abordării instituționale a Consiliului Superior al Magistraturii a fost și trebuie să rămână și în anul 2026 relația cu Inspecția Judiciară, Institutul Național al Magistraturii și Școala Națională de Grefieri.

Multe dintre competențele Consiliului se îmbină cu cele ale acestor instituții, iar punerea lor în practică la nivelul exigențelor pe care le reclamă desfășurarea în condiții corespunzătoare a activității sistemului judiciar depinde esențial de modul în care Inspecția Judiciară, Institutul Național al Magistraturii și Școala Națională de Grefieri își îndeplinesc propriile atribuții.

Activitățile de verificare, control și analiză pe care le desfășoară **Inspecția Judiciară** la instanțe și parchete constituie sursa principală de informație pentru Consiliu și fundamentează multe dintre deciziile acestuia menite să contribuie la îmbunătățirea activității judiciare.

În același timp, rolul acestei instituții în procedurile referitoare la apărarea independenței, imparțialității și reputației profesionale a judecătorilor și procurorilor sau în procedurile disciplinare este esențial pentru ca, la rândul său, Consiliul să-și poată îndeplini propriile atribuții în aceste materii.

Tot astfel, activitățile de **formare profesională inițială și continuă** realizate de Institutul Național al Magistraturii și de Școala Națională de Grefieri reprezintă atât o premisă, cât și o condiție pentru un act de justiție de calitate și eficient. Calitatea formării profesionale pe care aceste instituții o furnizează, adaptată necesităților în continuă schimbare și creșterii complexității cauzelor de la nivelul sistemului judiciar, este determinantă pentru calitatea activității desfășurate de judecători și procurori și, respectiv, de personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea.

Pentru aceste motive, relația Consiliului Superior al Magistraturii cu Inspekția Judiciară, Institutul Național al Magistraturii și Școala Națională de Grefieri trebuie să continue și în anul 2026 în coordonatele în care aceasta s-a derulat și până în prezent.

Dialogul onest și cooperarea vor rămâne reperele acestei relații, iar Consiliul Superior al Magistraturii va manifesta în continuare receptivitate față problemele cu care aceste instituții se pot confrunta.

Asigurarea resurselor umane și materiale pentru funcționarea corespunzătoare a acestor instituții va constitui o prioritate și pentru mandatul președintelui Consiliului în anul 2026, iar solicitările în această direcție vor beneficia de o analiză promptă.

De asemenea, vor fi analizate cu celeritate și demersurile de îmbunătățire a cadrului normativ care guvernează activitatea acestor instituții, atât din perspectiva legislației primare cât și a celei secundare, astfel încât orice problemă identificată să primească rezolvarea corespunzătoare în timp util.

6. Consolidarea relațiilor internaționale

Consiliul Superior al Magistraturii și-a asumat, pentru perioada 2023-2029, misiunea de a consolida independența și eficiența sistemului judiciar din România, între altele printr-o cooperare activă și sustenabilă cu instituțiile europene și internaționale, prin consolidarea rolului României ca partener de încredere în cadrul acestor instituții și prin promovarea de inițiative și acțiuni concrete care să se adreseze nevoilor specifice ale sistemului judiciar pe termen mediu și lung.

Viziunea Consiliului Superior al Magistraturii dorește să aibă ca rezultat *dezvoltarea unei justiții europene moderne*, sens în care instituția va continua și în anul 2026 să fie un interlocutor esențial în dialogul cu instituțiile Uniunii Europene și ale Consiliului Europei și să contribuie activ la consolidarea unei culturi juridice comune, bazate pe încredere și performanță instituțională.

Activitatea instituției în domeniul relațiilor internaționale va urmări întărirea parteneriatelor cu instituțiile europene, prin participarea activă la proiecte și grupuri de lucru care vizează eficientizarea sistemelor judiciare și îmbunătățirea administrării actului de justiție.

De asemenea, vom rămâne **implicați în mecanismele de evaluare ale Uniunii Europene** (precum Mecanismul Statului de Drept, Tabloul de bord privind justiția în UE – EU Justice Scoreboard sau rapoartele Comisiei Europene pentru Eficiența Justiției), prin furnizarea de date relevante și promovarea rezultatelor pozitive ale sistemului judiciar românesc, astfel

încât documentele elaborate de aceste foruri să reflecte obiectiv progresele reformelor derulate, precum și angajamentul instituției față de valorile fundamentale ale statului de drept.

Totodată, Consiliul Superior al Magistraturii va menține o **colaborare activă cu celelalte consilii judiciare din Europa**, atât în plan bilateral, cât și sub umbrela Rețelei Europene a Consiliilor Judiciare. Relevanța participării Consiliului la activitățile Rețelei a fost recunoscută prin alegerea ca membru al Comitetului Executiv al R.E.C.J., dar și la nivel tehnic, prin contribuțiile avute în cadrul proiectelor, grupurilor tematice de dialog și a tuturor inițiativelor stabilite anual, menite să susțină schimburile de bune practici între statele membre, promovarea ideilor inovatoare legate de administrarea și funcționarea justiției, precum și implementarea unor standarde comune de funcționare a justiției.

De asemenea, Consiliul va continua să întreprindă demersuri pentru implementarea proiectelor cu finanțare externă, destinate susținerii diferitelor măsuri incluse în planurile naționale de dezvoltare a sistemului judiciar sau în direcțiile de acțiune ale instituției.

În anul 2026, Consiliul va implementa activitățile aferente Componentei de program 5 Îmbunătățirea și consolidarea sistemului de justiție pentru minori, un demers de anvergură finanțat în cadrul Programului de Cooperare Elvețiano-Român (a doua contribuție), Programul de securitate și siguranță publică (Justiție). Această componentă urmărește **dezvoltarea unui sistem judiciar mai prietenos cu copiii**, cu accent pe protecția acestora în timpul procedurilor judiciare și reducerea riscului de revictimizare sau traumatizare.

De asemenea, Consiliul Superior al Magistraturii va continua demersurile de negociere inițiate în cursul acestui an, pentru **includerea priorităților sale în noul Mecanism Financiar Norvegian 2021-2028**. În acest sens, Consiliul se va implica în atragerea de resurse pentru finanțarea unor proiecte strategice în cele două arii de intervenție incluse în cadrul mecanismului, relevante pentru competențele instituției, respectiv combaterea violenței domestice și de gen, precum și accesul la justiție, dar și pentru a deschide noi arii de colaborare cu partenerii din statul donator, în special cu Administrația Instanțelor din Norvegia.

7. Îmbunătățirea comunicării și creșterea transparenței

În privința direcției de acțiune privind îmbunătățirea comunicării și creșterea transparenței, Consiliului Superior al Magistraturii ar trebui să urmărească obținerea a două rezultate: *creșterea gradului de responsabilitate și recâștigarea încrederii și îmbunătățirea percepției publice asupra sistemului judiciar*.

Transparența instituțiilor publice este un principiu fundamental al guvernării democratice, care presupune accesul liber al cetățenilor la informațiile de interes public și deschiderea instituțiilor către societate.

Dat fiind rolul Consiliului Superior al Magistraturii de garant al independenței justiției, **transparența în activitatea sa și o comunicare publică eficientă** sunt esențiale pentru legitimitatea deciziilor și pentru consolidarea încrederii societății în justiție întrucât modul în care Consiliul comunică cu cetățenii, cu judecătorii și procurorii și cu celelalte instituții ale statului influențează direct încrederea publicului în sistemul judiciar.

Un Consiliu transparent constituie reflexia unei justiții moderne, independente și credibile, iar îmbunătățirea constantă a transparenței și deschiderea către dialog cu societatea contribuie la consolidarea statului de drept și la apropierea justiției de cetățean. În sens contrar, lipsa de transparență poate genera percepții negative, suspiciuni de influență politică sau lipsă de obiectivitate, afectând grav încrederea publică în justiție.

Actualul Consiliu a afirmat constant importanța unei **comunicări publice eficiente** la nivelul sistemului judiciar, atât în interiorul sistemului judiciar, cât și în afara acestuia, în relația cu publicul larg, cu mass-media, precum și în relațiile cu celelalte autorități și instituții publice.

Am subliniat deja, în considerațiile anterioare referitoare la imperativul protejării statutului judecătorilor și procurorilor, că este necesară intensificarea demersurilor de comunicare publică referitoare la activitatea sistemului judiciar, astfel încât opinia publică să cunoască eforturile profesionale deosebite pe care le fac magistrații, complexitatea și dificultatea muncii acestora, iar judecătorii și procurorii să primească din partea societății respectul cuvenit.

În acest sens, consider că este extrem de utilă efectuarea, cu regularitate, a unor **declarații de presă** care să asigure o mai bună cunoaștere la nivelul societății a realităților cu care se confruntă sistemul judiciar și să contribuie la popularizarea inițiativelor pe care le are autoritatea judecătorească pentru eficientizarea activității judiciare, în folosul cetățenilor.

În privința comunicării publice, nu contest faptul că rolul purtătorului de cuvânt este important dar afirm că nu este suficientă și nici benefică o comunicare publică derulată preponderent prin intermediul comunicatelor de presă. Militez pentru **creșterea rolului purtătorului de cuvânt** de la nivelul Consiliului și consider că participarea acestuia la emisiuni televizate și oferirea constantă de interviuri lasă o amprentă pregnantă în mentalul colectiv.

Pornind de la aceste premise esențiale, propun pentru anul 2026 următoarele măsuri:

1. transparență decizională și transparență administrativă în activitatea Consiliului Superior al Magistraturii;

2. dialog permanent cu corpul magistraților, inclusiv prin continuarea bunelor practici deja consolidate, concretizate în întâlnirile periodice cu aceștia;

3. relații corecte cu societatea civilă și cu mass-media, astfel încât activitatea autorității judecătorești să fie reflectată în mod corespunzător în mediile de informare a publicului;

4. relații instituționale corecte cu celelalte autorități și instituții publice;

5. dialog permanent cu celelalte profesii juridice, care pot contribui la identificarea și implementarea unor soluții optime pentru activitatea judiciară.

Raportat la necesitatea dialogului cu corpul magistraților și la dialogul permanent cu celelalte profesii juridice, consider că trebuie făcute două trimiteri esențiale, la două documente programatice elaborate, cronologic, primul de Uniunea Națională a Barourilor din România și, al doilea de Înalta Curte de Casație și Justiție, documente în cuprinsul cărora este subliniată necesitatea dialogului permanent cu un unic scop: **apărarea și garantarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale cetățenilor.**

Apelul Uniunii Naționale a Barourilor din România la dialog și responsabilitate comună înscris în documentul programatic intitulat *Pactul pentru justiție*, reafirmă preocuparea constantă pentru buna funcționare a sistemului judiciar și pentru respectarea dreptului la justiție al cetățenilor. În cuprinsul documentului se afirmă cu deplin temei că rezolvarea dificultăților majore cu care se confruntă justiția română, problemele structurale ale sistemului judiciar – de natură logistică, procedurală și legislativă – nu pot fi depășite prin măsuri punctuale sau prin reacții de moment și este necesară o abordare comună, echilibrată și consecventă, bazată pe **dialog real și cooperare** între toți actorii implicați.

Apelul Înaltei Curți de Casație și Justiție la un *Acord pentru justiție și stabilitate instituțională* face trimitere la necesitatea adoptării unui cod de conduită publică privind comunicarea pe teme de justiție, bazat pe adevăr, echilibru și respect instituțional, pentru a preveni denaturarea informațiilor, presiunile și politizarea actului de justiție și la necesitatea unei **consultări reale și prealabile** între Guvern, Parlament și Consiliul Superior al Magistraturii pentru orice inițiativă legislativă care afectează organizarea și funcționarea sistemului judiciar.

Contribuția pe care activitatea avocaților o are în buna desfășurare a activității judiciare, luările de poziție pe care acest organism profesional le-a avut în contextul dezbaterilor publice referitoare la sistemul judiciar în anul 2025 și poziționarea fermă a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la garantarea drepturilor cetățenilor trebuie să se regăsească și în anul 2026 în aceleași **exprimări convergente scopului protejării independenței justiției**, ca garanție esențială pentru realizarea unui act de justiție echitabil și eficient.

Considerații finale. Pledoarie pentru un parcurs evolutiv

De-a lungul evoluției în timp a instituției, fiecare Consiliu a fost depozitarul propriei sale individualități și a fost definit de suma particularităților sale.

Prezentul Consiliu Superior al Magistraturii nu este esențialmente diferit de cele anterioare. Până la un punct a avut de soluționat, în general, aceeași problematică ridicată de buna organizare a activității judiciare dar, în același timp, a trebuit să răspundă și unor situații particulare generate de anvergura problematichilor în care a fost implicat (discuția publică de la acest moment referitoare la independența justiției în partea de independență financiară ce vizează pensiile de serviciu, este doar un exemplu).

Cunoașterea și însumarea atât a punctelor comune, cât și a elementelor de particularitate, este în măsură să ofere o imagine de ansamblu a unui sistem și este un prim pas pe drumul spre **un parcurs ascensional** care să conducă la observarea instrumentelor apte să atingă un țel - un act de justiție eficient, accesibil și de calitate. Identificând și recunoscând problematica reală a sistemului judiciar, acceptând că este de notorietate polarizarea opiniei publice cu privire la modul în care funcționează, în prezent, una sau alta dintre componentele sistemului judiciar și crezând cu tărie într-un sistem judiciar independent, imparțial, credibil și eficient, consider că șansa de a elabora prezentul proiect m-a responsabilizat suplimentar și mi-a conferit oportunitatea de a aduce în atenție propria viziune cu privire la evoluția și dezvoltarea sistemului judiciar.

La momentul la care am gândit și, ulterior, am conceput prezentul proiect am pornit de la o realitate obiectivă: judecătorii care pe parcursul evoluției instituției au ocupat funcția de președinte au lăsat o amprentă inconfundabilă în activitatea acestora și i-au imprimat un trend ascendent.

Prezentarea în cadrul proiectului și promovarea în practică a unor direcții de acțiune și a unor măsuri punctuale care să conducă la atingerea obiectivelor specifice și să le combine cu abilitatea președintelui de adaptare a acestora la provocările concrete de pe parcursul anului 2026, are scopul de a asigura organizarea și desfășurarea în bune condiții a activității instituției dar, în aceeași măsură, și a tuturor instanțelor și parchetelor. Fiindcă până la urmă, promovarea unui management care să aibă ca fundament exercitarea constantă a funcțiilor managementului are drept obiectiv final formarea unor oameni care să ofere un act de justiție eficient, accesibil și de calitate.

Formând însă oameni ajungi să te formezi pe tine și să conștientizezi și să înțelegi faptul că pentru a exercita atribuțiile manageriale în scopul organizării eficiente a unei instituții, este nevoie să întrunești o serie de abilități umane și intelectuale (imaginație, inteligență, capacitate de prevedere), științifice și tehnice (cunoștințe specifice cu privire la management) dar și conceptuale (înțelegerea problematicei cu care se confruntă instituția și capacitatea de coordonare a celor implicați în activitatea instituției). Întrunind aceste abilități, există o garanție că procesul de management, după parcurgerea celor trei faze (prevedere, operativă și post-operativă) poate ajunge să-și atingă scopul de a asigura o organizare eficientă a activității sistemului judiciar

Din punct de vedere managerial, președintele Consiliului are cea mai mare implicare în activitatea concretă a instituției. Specificul atribuțiilor președintelui Consiliului, care îl obligă să aibă o imagine de ansamblu nu numai asupra ambelor secții dar și asupra întregului sistem judiciar, îl îndeamnă la o strânsă colaborare cu vicepreședintele instituției și cu echipele manageriale din cadrul instanțelor și parchetelor. Conștiința de sine, autocontrolul, empatia și abilitățile sociale ar trebui să fie trăsăturile definitorii ale unei persoane investite într-o asemenea funcție. Dorința de a deveni, și nu doar de a exista, ar trebui să-i călăuzească pașii.